

**Consecințele plății taxei judiciare de timbru în
contul altei unități administrativ-teritoriale decât
cea stabilită potrivit prevederilor OUG nr. 80/2013
privind taxele judiciare de timbru**

**The Consequences of the Payment of the Judicial
Stamp Duty to Another Territorial Administrative
Unit than the One Established According to the
Provisions of GEO 80/2013**

Camelia-Maria SOLOMON¹

Rezumat: Problema plății taxei judiciare de timbru în contul unei alte unități administrativ-teritoriale decât cea determinată potrivit OUG nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru nu a primit o soluționare unitară în practica judiciară. Prezentul articol își propune expunerea soluțiilor divergente cu privire la chestiunea analizată, analiza argumentelor care susțin fiecare dintre opiniile exprimate, prin raportare la dispozițiile legale relevante și, în fine, formularea unor concluzii care să cuprindă soluția apreciată ca fiind conformă dispozițiilor legale. Finalitatea demersului este, neîndoielnic, aceea de a oferi interpretului într-un material accesibil și succint toate informațiile necesare pentru identificarea soluției asupra unei chestiuni soluționate divergent deopotrivă în jurisprudență, cât și în literatura de specialitate. Implicațiile practice efective ale acestui studiu rezidă în crearea premiselor pentru unificarea soluțiilor asupra unei probleme de drept, care, deși recurentă în practica judiciară și fără un grad ridicat de dificultate, nu a primit atenția cuvenită în literatura de specialitate. În acest sens, articolul identifică remedii, mijloace efective de conciliere a soluțiilor aflate în conflict, care respectă pe deplin exigențele legii.

Cuvinte cheie: Plată; Taxă de timbru; Unitate administrativ-teritorială; Anulare; Fiscal.

---

¹ judecător la CA București, Secția a V-a Civilă, Formator la Institutul Național al Magistraturii, (e-mail: revistathemis@inm-lex.ro).

Abstract: *The problem of paying the judicial stamp duty to another administrative-territorial unit than the one determined according to GEO no. 80/2013 on judicial stamp duties did not receive a unitary solution in judicial practice. This article aims to set out the divergent solutions to the issue, the analysis of the arguments supporting each of the views expressed, by reference to the relevant legal provisions and, finally, the drawing of conclusions that include the solution in accordance with the legal provisions. The aim of the study is, no doubt, to provide the interpreter in an accessible and concise material with all the information necessary to identify the solution to an issue resolved divergently in both jurisprudence and literature. The effective practical implications of this article lie in creating the premises for unifying solutions to a legal problem, which, although recurrent in judicial practice and not of a high degree of difficulty, did not receive due attention in legal doctrine. In this regard, the article identifies remedies, effective means of reconciling conflicting solutions, which fully comply with the requirements of the law.*

Keywords: *Payment; Tax stamp; Territorial administrative unit; Annulment; Fiscal.*

Potrivit art. 40 din OUG nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru², taxele judiciare de timbru se plătesc de debitorul taxei într-un cont distinct de venituri al bugetului local „Taxe judiciare de timbru și alte taxe de timbru”, al unității administrativ-teritoriale în care persoana fizică are domiciliul sau reședința ori, după caz, în care persoana juridică are sediul social [alin. (1)], iar dacă persoana care datorează taxa judiciară de timbru nu are nici domiciliul, nici reședința ori, după caz, sediul în România, taxa judiciară de timbru se plătește în contul bugetului local al unității administrativ-teritoriale în care se află sediul instanței la care se introduce acțiunea sau cererea [alin. (2)].

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 40 din Ordonanță³, practica judiciară s-a confruntat adeseori cu situația în care debitorul achită taxa judiciară de timbru

---

² În cadrul articolului, vom folosi termenul „Ordonanță” pentru a desemna OUG nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.

³ Analiza cuprinsă în prezentul articol este relevantă și pentru alte ipoteze de plată a taxei de timbru cu nerespectarea art. 40 din Ordonanță, inclusiv pentru situația, mai rar întâlnită în practica judiciară, în care plata s-ar fi realizat în contul instanței judecătorești [“Din extras reiese că taxa judiciară de timbru a fost plătită în contul deschis la Trezorerie al Judecătoriei, ceea ce nu respectă dispozițiile mai sus citate” (art. 40 din Ordonanță) –

stabilită în sarcina sa, însă în contul unei alte unități administrativ-teritoriale decât cea determinată potrivit criteriilor anterior expuse⁴, soluțiile jurisprudențiale pronunțate în soluționarea chestiunii analizate neavând caracter unitar.

Două direcții divergente s-au conturat în practica judiciară și în literatura de specialitate cu privire la problema analizată:

Potrivit unei prime orientări, într-o asemenea ipoteză nu s-ar putea susține că cererea ar fi fost nelegal timbrată, câtă vreme s-a achitat însăși taxa prevăzută de lege. Așadar, adepții acestei opinii apreciază că în ipoteza analizată cererea a fost legal timbrată, pe considerentul că s-a achitat taxa de timbru prevăzută de lege, fiind indiferentă efectuarea plății în contul unei alte unități administrativ-teritoriale din perspectiva analizei legalei investiții a instanței.

Astfel, s-a reținut că în cazul în care taxa judiciară de timbru se achită în contul altei Direcții de impozite și taxe locale decât cea corectă, dar cu menționarea corectă a elementelor care individualizează dosarul în cauză, sancțiunea care intervine nu este nulitatea cererii pe motiv de neplată a taxei de timbru, aceasta fiind o problemă ce ține, mai degrabă, de executarea fiscală a creanțelor⁵. Cu greu

---

Judecătoria Cluj-Napoca, Secția civilă, încheierea nr. 11652/2015, disponibilă pe <https://lege5.ro> ., publicată pe portal.just.ro].

⁴ Menționăm că art. 40 alin. (1) din Ordonanța utilizează drept criteriu al determinării unității administrativ-teritoriale în al cărei buget se va realiza plata taxei de timbru domiciliul sau reședința persoanei fizice, respectiv sediul social al persoanei juridice, nefiind relevantă din perspectiva aplicării acestei dispoziții o eventuală alegere a locului citării și a comunicării altor acte de procedură, conform art. 158 C.proc.civ. În același sens, a se vedea Trib. Satu Mare, încheierea nr. 49/2018, publicată pe <http://www.rolii.ro/>, iar în sens contrar, a se vedea Trib. Argeș, Secția civilă, dec. civ. nr. 238/2021, publicată pe <https://lege5.ro>. De asemenea, precizăm că prezintă relevanță domiciliul, reședința sau, după caz, sediul social al debitorului taxei judiciare de timbru. Pentru modalitatea de aplicare a art. 40 din Ordonanță în cazul acțiunii oblice, a se vedea I.I. Neamț, „Acțiunea oblică: o formă atipică de reprezentare?”, *Revista Română de Drept Privat* nr. 2/2019, pag. 322. În ipoteza în care plata taxei judiciare de timbru s-ar realiza de către creditor pe cale oblică în numele debitorului, acțiunea supusă timbrării fiind formulată de către debitor, taxa de timbru se va achita în contul unității administrativ-teritoriale de domiciliu al debitorului, iar dacă însăși acțiunea supusă timbrării este inițiată oblic de către creditor, taxa de timbru se va achita în contul unității administrativ-teritoriale de la domiciliul său.

⁵ A se vedea S. Stoicescu în T. C. Briciu (coord.), *O.U.G. nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru. Comentariu pe articole*, Ed. Solomon, București, 2021, pag. 598, 599.

Consecințele plății taxei judiciare de timbru în contul altei unități administrativ-teritoriale decât cea stabilită potrivit prevederilor OUG nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

se poate susține „nevalabilitatea taxei de timbru” pe motiv că ar fi fost achitată în alt cont⁶.

Alte soluții jurisprudențiale au evocat argumente de echitate și de oportunitate, apreciindu-se că anularea cererii este o măsură mult prea drastică, de natură să conducă la încălcarea dreptului de acces la justiție⁷. Simplul fapt că taxa de timbru a fost colectată în contul unei alte unități administrativ-teritoriale nu poate să îngreuească accesul la justiție al petentului, în condițiile art. 6 CEDO, iar o eventuală restabilire a situației financiare între unitățile administrativ-teritoriale dă naștere la raporturi juridice directe între cele două unități administrativ teritoriale, fără a fi afectat liberul acces la justiție⁸.

În cadrul analizei acestei orientări, se impune a se cerceta în ce măsură ipoteza vizată se subsumează plății efectuate în favoarea unui creditor aparent. De asemenea, o altă problemă care se ridică este aceea de a stabili dacă art. 40 din Ordonanță constituie o dispoziție de favoare pentru debitorul taxei, căruia i se acordă posibilitatea de a achita taxa judiciară de timbru în proximitatea domiciliului sau reședinței sale și în ce măsură plata efectuată în alte condiții decât cele menționate de acest text de lege ar putea atrage aplicarea unei sancțiuni beneficiarului normei de favoare, cum este cazul soluției de anulare a cererii ca nelegal timbrată.

Întrucât s-a apreciat că plata taxei de timbru s-ar fi efectuat într-un cont eronat, se impune a se analiza în ce măsură sunt relevante dispozițiile privind corectarea erorilor din documentele de plată cuprinse în art. 164 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală⁹ și în ce măsură prin aplicarea lor se realizează dezideratul plății taxei de timbru în contul prevăzut de art. 40 din Ordonanță.

Într-o altă optică, în ipoteza plății taxei de timbru în contul unei alte unități administrativ-teritoriale decât cea stabilită potrivit art. 40 din Ordonanță, taxa judiciară de timbru nu a fost achitată cu respectarea dispozițiilor legii, astfel că

---

⁶ *Ibidem*.

⁷ Judecătoria Sectorul 2 București, Secția civilă, încheierea din 18 mai 2020, publicată pe <http://www.rolii.ro/>.

⁸ Trib. Mehedinți, Secția I civilă, dec. civ. nr. 568/2021, dec. civ. nr. 565/2021; Trib. București, Secția a V-a civilă, dec. civ. nr. 3515/A/2016, publicate pe <http://www.rolii.ro/>

⁹ În cadrul articolului, atunci când ne referim la Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, vom folosi abrevierea C. proc. fisc.

cererea este nelegal timbrată¹⁰. Prin urmare, simpla împrejurare că s-a achitat o taxă judiciară de timbru în contul unui alt creditor fiscal nu este de natură să fundamenteze concluzia legalei timbrări, nefiind stinsă creanța fiscală în raportul juridic cu unitatea administrativ-teritorială determinată potrivit legii.

Instanța sesizată este obligată să verifice legala achitare a taxei nu numai sub aspectul cuantumului acesteia, ci și al contului în care se va face plata, iar o plată nelegală a unei taxe judiciare de timbru echivalează cu neplata acesteia, astfel că teoretic ar putea interveni sancțiunea anulării acțiunii¹¹.

Destinația sumelor reprezentând taxe de timbru nu a fost indiferentă legiuitorului, incluzând această prevedere într-o Ordonanță de Urgență a Guvernului României, instanțele judecătorești având obligația de a veghea deplina respectare a legilor¹².

Dispoziția cuprinsă la art. 40 alin. (2) din Ordonanță satisface exigențele de accesibilitate și previzibilitate impuse de jurisprudența CEDO și nu face nicio distincție, iar potrivit unui principiu cunoscut de interpretare a actelor normative, unde legea nu distinge, nici interpretul nu trebuie să distingă¹³.

Pornind de la premisele menționate, pe parcursul acestui demers, vom analiza care sunt consecințele plății taxei judiciare de timbru în alt cont decât cel determinat potrivit Ordonanței, o atare analiză urmând a se raporta la examinarea temeinică a dispozițiilor legale relevante pentru determinarea subiectelor raportului juridic fiscal, cu consecința corectei identificări a subiectelor plății taxei de timbru prin prisma problematicei abordate, fiind evidențiate particularitățile noțiunii de unitate administrativ-teritorială în accepțiunea Ordonanței și regulile incidente plății ca modalitate de stingere a obligației fiscale vizând taxa judiciară de timbru.

---

¹⁰ În acest sens, a se vedea Judecătoria Pitești, Secția civilă, s. civilă nr. 3288/2018; Judecătoria Sectorul 1 București, Secția I civilă, s. civilă nr. 241/2018; Judecătoria Timișoara, Secția I civilă, ordonanța civilă din 25 noiembrie 2020; Trib. Timiș, Secția I civilă, dec. civ. nr. 954/2017; Trib. Harghita, Secția civilă, dec. civ. nr. 540/2021; Trib. Prahova, Secția I civilă, dec. civ. nr. 20/2018; Trib. Arad, Secția civilă, dec. civ. nr. 697/2015, publicate pe <http://www.rolii.ro/>.

¹¹ A se vedea G. C. Frențiu, *Taxele judiciare de timbru și ajutorul public judiciar în procesul civil*, Editura Hamangiu, București, 2020, pag. 357.

¹² Judecătoria Sectorul 1 București, Secția Civilă, s. civilă nr. 656/2018, publicată pe <http://www.rolii.ro/>.

¹³ Trib. Sălaj, Secția civilă, dec. civ. nr. 437/2020, publicată pe <http://www.rolii.ro/>.

Consecințele plății taxei judiciare de timbru în contul altei unități administrativ-teritoriale decât cea stabilită potrivit prevederilor OUG nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

---

Neîndoielnic, taxa de timbru se circumscrie noțiunii de taxă astfel cum este ea definită la art. 1 pct. 36 C. proc. fisc.¹⁴, aspectul fiind relevant din perspectiva incidenței Codului de procedură fiscală ca drept comun în materia administrării creanțelor fiscale datorate bugetului general consolidat, potrivit art. 3 alin. (2) C. proc. fisc.¹⁵

În ceea ce privește sfera debitorilor taxei de timbru, aceasta este prefigurată prin dispozițiile art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanță, din care rezultă că datorează taxe de timbru persoanele fizice și juridice care introduc acțiuni și cereri la instanțele judecătorești ori care introduc cereri la Ministerul Justiției și la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție¹⁶.

Subiectul activ al raportului juridic fiscal în cazul taxelor de timbru este determinat de art. 40 din Ordonanță, fiind reprezentat, în regulă generală, de unitatea administrativ-teritorială în care își are domiciliul sau reședința persoana fizică, sau, după caz, sediul social persoana juridică, dacă debitorul taxei are domiciliul, reședința sau, după caz, sediul în România. Pentru ipoteza de excepție în care nu este posibilă aplicarea criteriului anterior menționat, referitor la domiciliul, reședința sau sediul debitorului taxei, acesta nefiind localizat pe teritoriul României, creditor în raportul juridic fiscal este unitatea administrativ-teritorială în care se află sediul instanței la care se introduce acțiunea sau cererea.

De asemenea, reținem că din art. 17 alin. (1) C. proc. fisc., rezultă că subiecte ale raportului juridic fiscal sunt statul, unitățile administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, contribuabilul/plătitorul,

---

¹⁴ Potrivit art. 1 pct. 36 C. proc. fisc., taxa reprezintă prelevarea obligatorie, indiferent de denumire, realizată în baza legii, cu ocazia prestării unor servicii de către instituții sau autorități publice, fără existența unui echivalent între cuantumul taxei și valoarea serviciului.

¹⁵ Articolul 3 C. proc. fisc., cu denumirea marginală „Raportul Codului de procedură fiscală cu alte acte normative”, prevede: Prezentul cod constituie procedura de drept comun pentru administrarea creanțelor prevăzute la art. 2. Unde prezentul cod nu dispune, se aplică prevederile Codului civil și ale Codului de procedură civilă, republicat, în măsura în care acestea pot fi aplicabile raporturilor dintre autorități publice și contribuabili/plătitori.

¹⁶ Debitorul obligației de plată a taxei de timbru este contribuabil în accepțiunea art. 1 pct. 4 C. proc. fisc., dispoziție care definește contribuabilul ca fiind orice persoană fizică, juridică sau orice altă entitate fără personalitate juridică ce datorează, conform legii, impozite, taxe și contribuții sociale. De asemenea, potrivit art. 1 pct. 35 C. proc. fisc., plătitorul este persoana care, în numele contribuabilului, conform legii, are obligația de a plăti sau de a reține și de a plăti ori de a colecta și de a plăti, după caz, impozite, taxe și contribuții sociale.

precum și alte persoane care dobândesc drepturi și obligații în cadrul acestui raport. Unitățile administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor sunt reprezentate de autoritățile administrației publice locale, precum și de compartimentele de specialitate ale acestora, în limita atribuțiilor delegate de către autoritățile respective [art. 17 alin. (3) C. proc. fisc.]

Rezultă așadar că, în ceea ce privește taxele judiciare de timbru, subiectele raportului juridic fiscal sunt, pe de o parte, unitățile administrative-teritoriale sau, după caz, subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, iar pe de altă parte, contribuabilul/plătitorul.

În ceea ce privește regulile incidente în privința plății taxei judiciare de timbru, sunt relevante, în completarea dispozițiilor Ordonanței, dispozițiile privind stingerea creanțelor fiscale prin plată cuprinse în Capitolul II din Titlul VII al Codului de procedură fiscală, referitor la Colectarea creanțelor fiscale, capitol denumit „Stingerea creanțelor fiscale prin plată, compensare și restituire”, ca drept comun în materia administrării creanțelor fiscale. Unde Codul de procedură fiscală nu dispune, se aplică prevederile Codului civil referitoare la plată, soluție dedusă din art. 3 alin. (2) C. proc. fisc.

Sumele provenite din taxele judiciare de timbru și alte taxe de timbru prevăzute de lege constituie venit la bugetul local, astfel cum prevede art. 494 alin. (10) lit. b) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal¹⁷.

Prin derogare de la art. 163 alin. (2) C. proc. fisc., care prevede că în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central și organul fiscal local, debitorii efectuează plata acestora într-un cont unic, art. 40 din Ordonanță prevede că taxele judiciare de timbru se plătesc într-un cont distinct de venituri al bugetului

---

¹⁷ Menționăm că în reglementarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 177/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 3/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul Fiscal, care prin art. V a abrogat în mod expres art. 40 alin. (3) și art. 56 din Ordonanță, aceste dispoziții menționau:
„Art. 40 alin. (3): La finele fiecărei zile lucrătoare, unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului virează o cotă de 30% din suma colectată în contul de venituri al bugetului local prevăzut la alin. (1) în ziua respectivă în contul distinct de venituri al bugetului de stat „Taxe judiciare de timbru și alte taxe de timbru”, deschis la unitățile Trezoreriei Statului. Ministerul Finanțelor Publice comunică lunar Ministerului Justiției informațiile privind sumele virate în acest cont.” „Art. 56: Începând cu data de 1 ianuarie 2014, din sumele încasate în contul bugetelor locale ale unităților administrativ-teritoriale, cota care se virează la bugetul de stat potrivit art. 30 alin. (3) este de 45%. Prin urmare, prin opoziție cu vechea reglementare, de lege lata, taxele de timbru se constituie în integralitate venituri la bugetul local.”

Consecințele plății taxei judiciare de timbru în contul altei unități administrativ-teritoriale decât cea stabilită potrivit prevederilor OUG nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

---

local „Taxe judiciare de timbru și alte taxe de timbru”, al unității administrativ-teritoriale determinate potrivit criteriilor enunțate în cuprinsul acestuia¹⁸.

Rezultă că taxele judiciare de timbru se circumscriu ipotezei vizate de dispozițiile art. 163 alin. (7) C. proc. fisc., care prevăd că plata obligațiilor fiscale, altele decât cele prevăzute la alin. (2), se efectuează de către debitori, distinct pe fiecare tip de creanță fiscală.

În acest context, apreciem că sunt necesare o serie de considerații cu privire la semnificația noțiunii de unitate administrativ-teritorială folosite de legiuitor în cuprinsul Ordonanței.

Reglementarea unităților administrativ-teritoriale se regăsește în OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ¹⁹, acestea fiind comunele, orașele, municipiile și județele [art. 5 lit. pp) C. adm.].

---

¹⁸ Potrivit art. 163 alin. (2) C. proc. fisc.: (2) În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central și organul fiscal local, debitorii efectuează plata acestora într-un cont unic, prin utilizarea unui ordin de plată pentru Trezoreria Statului pentru obligațiile fiscale datorate. Tipurile de obligații fiscale supuse acestor prevederi se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F., în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central și prin ordin al ministrului dezvoltării regionale, administrației publice și fondurilor europene, în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local.

Menționăm că taxa de timbru, prin natura ei, este incompatibilă cu mecanismul de distribuire a sumelor din contul unic, conform dispozițiilor art. 163 alin. (3)-(6) C. proc. fisc.:

(3) Distribuirea sumelor din contul unic se face de organul fiscal competent, distinct pe fiecare buget sau fond, după caz, proporțional cu obligațiile fiscale datorate.

(4) În cazul în care suma plătită nu acoperă obligațiile fiscale datorate unui buget sau fond, distribuirea în cadrul fiecărui buget sau fond se face în următoarea ordine:

- a) pentru toate impozitele și contribuțiile sociale cu reținere la sursă;
- b) pentru toate celelalte obligații fiscale principale;
- c) pentru obligațiile fiscale accesorii aferente obligațiilor prevăzute la lit. a) și b).

(5) În cazul în care suma achitată nu acoperă toate obligațiile fiscale aferente uneia dintre categoriile prevăzute la alin. (4), distribuirea se face, în cadrul categoriei respective, proporțional cu obligațiile fiscale datorate.

(6) Metodologia de distribuire a sumelor plătite în contul unic și de stingere a obligațiilor fiscale se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

¹⁹ În cadrul articolului, atunci când ne referim la OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ, vom folosi abrevierea „C. adm.”

Sectoarele municipiului București constituite subdiviziuni administrativ-teritoriale, astfel cum rezultă din art. 100 alin. (3) C. adm.²⁰

Unitățile administrativ-teritoriale sunt persoane juridice de drept public, cu capacitate juridică deplină și patrimoniu propriu. Atât unitățile administrativ-teritoriale, cât și subdiviziunile administrativ-teritoriale sunt subiecte juridice de drept fiscal, titulare ale codului de înregistrare fiscală și ale conturilor deschise la unitățile teritoriale de trezorerie, precum și la unitățile bancare, potrivit art. 96 C. adm.²¹.

Așadar, prin opoziție cu unitățile administrativ-teritoriale, subdiviziunile administrativ-teritoriale nu au personalitate juridică, însă sunt, de asemenea, subiecte juridice de drept fiscal.

Rezultă din dispozițiile legale anterior expuse că, din perspectiva Codului administrativ, constituie unități administrativ-teritoriale comunele, orașele, municipiile și județele, care se bucură de personalitate juridică, nu și subdiviziunile administrativ-teritoriale, care fără a avea personalitate juridică, sunt totuși subiecte de drept fiscal, astfel cum rezultă din art. 96 alin. (2) C. adm. și art. 17 alin. (1) C. proc. fisc.

Noțiunea de unitate administrativ-teritorială folosită de legiuitor în cuprinsul Ordonanței se suprapune, așadar, doar parțial cu cea rezultată din Codul administrativ, exclusiv în ceea ce privește comuna, orașul sau municipiul și județul²². În mod suplimentar, noțiunea de unitate administrativ-teritorială folosită

---

²⁰ Potrivit art. 100 alin. (3) C. adm., municipiul București este organizat în 6 subdiviziuni administrativ-teritoriale, denumite sectoare, potrivit alin. (3).

²¹ Potrivit art. 88 C. adm., bugetele locale ale unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale se elaborează, se aprobă, se execută și se raportează în condițiile legii care reglementează finanțele publice locale.

²² Județul este unitatea administrativ-teritorială alcătuită din comune, orașe și, după caz, municipii în funcție de condițiile geografice, economice, sociale, etnice și de legăturile culturale și tradiționale ale populației, declarată ca atare prin lege, astfel cum rezultă din art. 101 C. adm. Contul distinct de venituri al bugetului local „Taxe judiciare de timbru și alte taxe de timbru” este inclus atât în bugetul comunei, orașului, municipiului, sectorului municipiului București, cât și în bugetul județului, respectiv al municipiului București, raportat la dispozițiile art. 2 pct. 7 și 8 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale. Dispozițiile menționate prevăd că:

- bugetul local reprezintă documentul prin care sunt prevăzute și aprobate în fiecare an veniturile și cheltuielile unităților administrativ-teritoriale;
- buget local pe ansamblul județului, respectiv al municipiului București reprezintă

Consecințele plății taxei judiciare de timbru în contul altei unități administrativ-teritoriale decât cea stabilită potrivit prevederilor OUG nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

---

de legiuitor în sensul Ordonanței acoperă și sfera subdiviziunilor administrativ-teritoriale, care nu sunt subsumate acestei noțiuni din perspectiva Codului administrativ.

Menționăm că în practica judiciară s-a exprimat și opinia contrară, în sensul că subdiviziunea administrativ-teritorială nu este subsumată noțiunii de unitate administrativ-teritorială folosită de legiuitor în cuprinsul art. 40 din Ordonanță²³ Nu împărtășim acest punct de vedere, apreciind că nu interpretarea literală trebuie să aibă un rol decisiv în lămurirea sensului noțiunii de unitate administrativ-teritorială, ci mai degrabă cea logică și sistematică. Or, acestea fundamentează teza interpretării extensive a noțiunii, având în vedere că plata taxei de timbru se realizează într-un cont distinct de venituri al bugetului local „Taxe judiciare de timbru și alte taxe de timbru”, inclus în bugetul subdiviziunii administrativ-teritoriale²⁴ (sectorul municipiului București), ce constituie subiect distinct de drept fiscal.

Față de considerațiile expuse anterior referitoare la subiectele raportului juridic fiscal (debitorul taxei și unitatea administrativ-teritorială determinată potrivit art. 40 din Ordonanță), rezultă că în ipoteza plății taxei de timbru în favoarea unei alte

---

totalitatea bugetelor locale ale comunelor, orașelor, municipiilor și bugetului propriu al județului, respectiv ale sectoarelor și al municipiului București.

Articolul 26 alin. (10) din același act normativ prevede că veniturile bugetelor locale sunt prevăzute în anexa nr. 1, iar cheltuielile acestora în anexa nr. 2 la prezenta lege.

În Capitolul II din Anexa menționată, referitor la Veniturile care se prevăd în bugetele proprii ale comunelor, orașelor, municipiilor, sectoarelor municipiului București și al municipiului București se menționează la lit. A pct. 4 lit. c) taxe juridice din timbru, taxe de timbru pentru activitatea notarială și alte taxe de timbru. În ceea ce privește veniturile care se prevăd în bugetele proprii ale județelor, acestea sunt cuprinse în Capitolul I din Anexa I la Legea nr. 273/2006, în care nu se regăsește nicio referire la taxele judiciare de timbru, contul în care se achită acestea fiind inclus în bugetele componente ale comunei, orașului sau, după caz, municipiului.

²³ A se vedea Trib. București, Secția a IV-a civilă, dec. civ. nr. 3072/2017, publicată pe <http://www.rolii.ro/>: „Municipiul București este unitatea administrativ teritorială, iar Sectoarele Municipiului București sunt subdiviziuni administrativ-teritoriale, conform art. 78 din Legea nr. 215/2001, fiind valabila așadar, prin prisma dispozițiilor art. 40 din OUG nr. 80/2013 plata taxei judiciare de timbru în contul oricărei subdiviziuni a unității administrativ-teritoriale în raza căreia contestatorul își are domiciliul”.

²⁴ Concluzia se întemeiază pe interpretarea dispozițiilor art. 2 pct. 7 și 8 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale.

unități administrativ-teritoriale, plata a fost efectuată unui terț față de acest raport juridic.

Or, potrivit art. 1.475 C. civ., aplicabil în completare ca drept comun în materie, plata trebuie făcută creditorului, reprezentantului său, legal sau convențional, persoanei indicate de acesta ori persoanei autorizate de instanță să o primească.

Fiind efectuată unui terț, plata va fi valabilă, în mod excepțional, exclusiv în ipotezele prevăzute de art. 1.477 C.civ., care prevăd la alin. (1) că plata făcută unei alte persoane decât cele menționate la art. 1.475 este totuși valabilă dacă: a) este ratificată de creditor; b) cel care a primit plata devine ulterior titularul creanței; c) a fost făcută celui care a pretins plata în baza unei chitanțe liberatorii semnate de creditor. Potrivit alin. (2) al aceluiași articol, plata făcută în alte condiții decât cele menționate la alin. (1) stinge obligația numai în măsura în care profită creditorului.

Niciuna dintre ipoteze nu este incidentă în situația analizată, astfel că plata efectuată nu este de natură să stingă creanța fiscală, cererea fiind nelegal timbrată²⁵.

Articolul 1.478 C.civ., referitor la plata făcută cu bună-credință unui creditor aparent, nu este incident, întrucât în ipoteza analizată plata nu se face unei persoane care apare public ca fiind titularul acesteia²⁶, ci unui terț față de raportul juridic de creanță fiscală, unei alte persoane decât adevăratul creditor, ca efect al necunoașterii ori ignorării unei dispoziții legale.

În contextul existenței unei reglementări care permite *expressis verbis* plata la distanță este greu de susținut că prevederile art. 40 din Ordonanță au fost edictate exclusiv în favoarea debitorului, nemaifiind de actualitate aspectul referitor la proximitatea efectuării plății în raport de domiciliul sau reședința debitorului taxei.

Soluția se impune și prin prisma domeniului de aplicare a art. 40 din Ordonanță, textul vizând plata taxelor judiciare de timbru, indiferent că este vorba de o plată anticipată [ipoteza tipică, vizată de art. 33 alin. (1) prima teză din Ordonanță] sau de o plată ulterioară prestării serviciului [ipoteza atipică, de excepție, vizată de teza

---

²⁵ În acest sens, a se vedea Trib. Bacău, Secția civilă și de contencios administrativ și fiscal, dec. civ. nr. 49/2017, publicată pe <http://www.rolii.ro/>.

²⁶ De exemplu, în ipoteza unui moștenitor aparent căruia îi este făcută plata în virtutea unui certificat de moștenitor care este ulterior anulat sau fără a se cunoaște că acest act a fost deja anulat. În această ipoteză, urmând regulile plății nedatorate și, implicit, pe cele ale restituirii prestațiilor, creditorul aparent este obligat să restituie adevăratului creditor plata primită (L. Pop. I. F. Popa, I. S. Vidu, *Curs de drept civil. Obligațiile*, Ed. Universul Juridic, București, 2015, pag. 526).

finală a art. 33 alin. (1) din Ordonanță²⁷. Ipoteza reglementată de art. 38 din Ordonanță constituie o excepție prevăzută de lege de la regula plății anticipate²⁸, obligația de plată a taxei judiciare de timbru fiind stabilită prin hotărâre judecătorească ce constituie titlu executoriu.

În această din urmă situație, spre deosebire de ipoteza plății anticipate a taxei judiciare de timbru, care are caracter esențialmente voluntar, neîndeplinirea obligației atrăgând anularea cererii ca nelegal timbrată, plata poate fi deopotrivă voluntară sau silită, întrucât dispozitivul hotărârii care cuprinde obligația de plată a taxei judiciare de timbru are caracter executoriu.

În alți termeni, la debutul procedurii judiciare, debitorul are un drept de opțiune între a achita taxa judiciară de timbru, cu consecința legalei investiții a instanței cu soluționarea cererii formulate, sau a nu achita taxa judiciară de timbru, cu consecința anulării cererii ca nelegal timbrată. Cu toate acestea, dreptul de opțiune menționat este limitat prin dispoziția cuprinsă la art. 38 din Ordonanță, în sensul că, în măsura în care, în mod eronat, instanța ar soluționa cererea, deși aceasta nu a fost legal timbrată, debitorul taxei se va vedea pus în situația de a achita taxa datorată, fie și silit. În acest din urmă caz, se aplică art. 41 din Ordonanță²⁹ din

---

²⁷ Articolul 33 alin. (1) din Ordonanță prevede: „Taxele judiciare de timbru se plătesc anticipat, cu excepțiile prevăzute de lege”.

²⁸ Articolul 38 din Ordonanță prevede: „În situația în care instanța judecătorească investită cu soluționarea unei căi de atac ordinare sau extraordinare constată că în fazele procesuale anterioare taxa judiciară de timbru nu a fost plătită în cuantumul legal, va dispune obligarea părții la plata taxelor judiciare de timbru aferente, dispozitivul hotărârii constituind titlu executoriu”.

²⁹ Articolul 41 din Ordonanță prevede: „(1) Executarea creanțelor având ca obiect taxa judiciară de timbru se efectuează prin organele de executare ale unităților administrativ-teritoriale prevăzute la art. 40 alin. (1), potrivit dispozițiilor legale privind executarea creanțelor fiscale și procedurii prevăzute de aceste dispoziții.

(2) În cazul persoanelor fizice sau juridice care nu au domiciliul sau reședința ori, după caz sediul în România, executarea creanțelor având ca obiect taxa judiciară de timbru se efectuează prin organele de executare ale unităților administrativ-teritoriale prevăzute la art. 40 alin. (2)”.

(3) În vederea executării creanțelor având ca obiect taxa judiciară de timbru, instanțele judecătorești vor comunica de îndată hotărârea, care constituie titlu executoriu pentru plata taxei judiciare de timbru, către organele prevăzute la alin. (1) și (2).

Regulile speciale privind executarea silită a creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local se regăsesc în art. 221 C. proc. fisc.: „Art. 221. Reguli speciale privind executarea silită a creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local

(1) Autoritățile administrației publice locale sunt obligate să colaboreze și să efectueze

care rezultă că executarea creanțelor având ca obiect taxa judiciară de timbru se efectuează prin organele de executare ale unităților administrativ-teritoriale determinate potrivit criteriilor prevăzute de art. 40 alin. (1), (2) din Ordonanță.

Or, indiferent de modalitatea concretă de realizare a plății taxei judiciare de timbru, anticipat sau ulterior derulării procedurii judiciare, voluntar sau, după caz, silit, ea trebuie să se realizeze în favoarea unuia și aceluiași creditor³⁰.

---

procedura de executare silită a creanțelor fiscale datorate bugetelor locale ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor.

(2) În situația în care debitorul nu are bunuri urmăribile pe raza teritorială a respectivei unități administrativ-teritoriale sau a subdiviziunii unității administrativ-teritoriale a municipiului, competența pentru efectuarea procedurii de executare silită revine organului fiscal local în a cărui rază teritorială se află bunurile urmăribile.

(3) Organul fiscal local din cadrul autorității administrației publice locale care administrează creanțele fiscale ale bugetului local al unei unități administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziune administrativ-teritorială a municipiului, denumit în prezentul articol autoritate solicitantă, solicită, în scris, organului fiscal local din cadrul autorității administrației publice locale în a cărei rază teritorială se află situate bunurile mobile sau imobile, denumit în prezentul articol autoritate solicitată, efectuarea procedurii de executare silită.

(4) Cererea conține, în mod obligatoriu, următoarele informații:

a) datele de identificare ale debitorului;

b) valoarea creanței de recuperat;

c) valoarea creanțelor fiscale accesorii stabilite, potrivit legii, până la data solicitării;

d) contul în care se virează sumele încasate;

e) orice date necesare pentru identificarea bunurilor urmăribile, dacă este cazul.

(5) Cererea este însoțită obligatoriu de o copie a titlului executoriu.

(6) Autoritatea solicitată confirmă, în scris, primirea cererii, în termen de 10 zile de la data primirii.

(7) Autoritatea solicitată poate refuza efectuarea procedurii de executare silită în următoarele cazuri:

a) titlul executoriu nu este valabil;

b) cererea nu conține toate informațiile prevăzute la alin. (4).

(8) Sumele realizate prin executare silită se virează autorității solicitante. Prevederile art. 256 se aplică în mod corespunzător.

³⁰ Împrejurarea că aspectul analizat nu este indiferent legiuitorului rezultă cu prisosință din art. 221 C. proc. fisc., care cuprinde regulile speciale privind executarea silită a creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local. Potrivit art. 221 alin. (2) din actul normativ menționat, în situația în care debitorul nu are bunuri urmăribile pe raza teritorială a unității administrativ-teritoriale sau a subdiviziunii unității administrativ-teritoriale a municipiului, care administrează creanța fiscală, competența pentru efectuarea procedurii de executare

De asemenea, nici dispozițiile privind corectarea erorilor din documentele de plată cuprinse la art. 164 C. proc. fisc.³¹ nu sunt incidente în ipoteza analizată.

---

silită revine organului fiscal local în a cărui rază teritorială se află bunurile urmăribile. Alineatul (3) al aceluiași text prevede că organul fiscal local din cadrul autorității administrației publice locale care administrează creanțele fiscale ale bugetului local al unei unități administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziune administrativ-teritorială a municipiului, denumit în prezentul articol autoritate solicitantă, solicită, în scris, organului fiscal local din cadrul autorității administrației publice locale în a cărui rază teritorială se află situate bunurile mobile sau imobile, denumit în prezentul articol autoritate solicitată, efectuarea procedurii de executare silită. Potrivit alin. (8), sumele realizate prin executare silită se virează autorității solicitante. Prevederile art. 256 se aplică în mod corespunzător.

³¹ Articolul 164 C. proc. fisc., sub denumirea marginală „Dispoziții privind corectarea erorilor din documentele de plată”, prevede:

- (1) Plata obligațiilor fiscale efectuată într-un cont bugetar eronat este valabilă, de la momentul efectuării acesteia, în condițiile prezentului articol. La cererea debitorului, organul fiscal competent efectuează îndreptarea erorilor din documentele de plată întocmite de debitor, în suma și din contul debitorului înscrise în documentul de plată, cu condiția debitării contului acestuia și a creditării unui cont bugetar.
- (2) Dispozițiile alin. (1) se aplică și în cazul în care plata s-a efectuat în alt buget decât cel al cărui venit este creanța fiscală plătită, cu condiția ca plata să nu fi stins creanțele datorate bugetului în care s-a încasat suma plătită eronat, cu excepția cazului în care în evidența fiscală debitorul înregistrează sume plătite în plus cel puțin la nivelul plății eronate.
- (3) În cazul plăților efectuate în alt buget, organul fiscal competent dispune unității Trezoreriei Statului transferul sumelor plătite eronat către bugetul căruia obligația fiscală este datorată.
- (4) În situația în care plata obligațiilor fiscale s-a efectuat utilizând un cod de identificare fiscală eronat, eroarea din documentul de plată poate fi corectată cu condiția ca plata să nu fi stins creanțele datorate bugetului în care s-a încasat suma plătită eronat, cu excepția cazului în care în evidența fiscală debitorul înregistrează sume plătite în plus cel puțin la nivelul plății eronate. În acest caz, cererea de îndreptare a erorii se depune de cel care a efectuat plata la organul fiscal competent.
- (5) Cererea de îndreptare a erorilor din documentele de plată poate fi depusă în termen de 5 ani, sub sancțiunea decăderii. Termenul începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a efectuat plata.
- (6) Procedura de îndreptare a erorilor din documentele de plată se aprobă astfel:
  - a) prin ordin al ministrului finanțelor publice, în cazul plăților efectuate la organul fiscal central;
  - b) prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice, în cazul plăților efectuate la organul fiscal local.
- (7) Prevederile prezentului articol se aplică în mod corespunzător și în următoarele situații:
  - a) documentele de plată sunt întocmite de terții popriți;

Astfel, alin. (1) al acestui text vizează plata obligațiilor fiscale într-un cont bugetar eronat, ceea ce nu este cazul în ipoteza analizată, în care plata nu a fost efectuată în alt cont, astfel cum s-a reținut uneori în practica judiciară și în doctrină, ci a fost realizată în favoarea unui alt subiect de drept fiscal decât cel care are calitatea de creditor.

Alineatul (2) extinde aplicarea alin. (1) și în cazul în care plata s-a efectuat în alt buget decât cel al cărui venit este creanța fiscală plătită, cu condiția ca ambele bugete să fie administrate de același organ fiscal. Or, în situația analizată, administrarea celor două bugete locale nu se realizează de același organ fiscal. Astfel cum rezultă din art. 37 C. proc. fisc., administrarea creanțelor fiscale datorate bugetului local, inclusiv a impozitului pe profit care se face venit la bugetul local, potrivit Codului fiscal, se realizează prin organul fiscal local, cu excepția cazului când prin lege se prevede altfel. Administrarea creanțelor fiscale datorate bugetului local al unei unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale se realizează prin organul fiscal local al respectivei unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale, dacă prin lege nu se prevede altfel, potrivit art. 38 alin. (1) C. proc. fisc. Nici alin. (4) al art. 164 C. proc. fisc. nu este incident, întrucât acesta vizează situația în care plata obligațiilor fiscale s-a efectuat utilizând un cod de identificare fiscală eronat, ceea ce nu este cazul în ipoteza analizată.

Soluția propusă este pe deplin conformă Convenției Europene a Drepturilor Omului și jurisprudenței dezvoltate de CtEDO în aplicarea ei, soluția de anulare a cererii în ipoteza analizată constituind o ingerință proporțională în dreptul de acces la justiție garantat prin art. 6 din Convenție.

Menționăm că tendința actuală a practicii judiciare este aceea de a insera în cuprinsul rezoluției de primire a cererii o mențiune care identifică creditorul fiscal în favoarea căruia se va realiza plata taxei de timbru. În alți termeni, în adresa/citația prin care se comunică debitorului taxei obligația de a achita taxa de timbru în cuantumul stabilit de instanță și de a transmite instanței dovada achitării taxei de timbru, se menționează și că plata se va efectua în contul unității administrativ-teritoriale de la domiciliul sau reședința reclamantului persoană fizică ori, după caz, de la sediul social al reclamantului persoană juridică, ori, în mod

---

b) creanța fiscală este administrată de organ fiscal diferit. În acest caz, cererea se depune de debitor la organul fiscal la care s-a creditat contul bugetar cu plata efectuată eronat.

(8) Dispozițiile prezentului articol se aplică și în cazul erorilor generate de operatorii sistemului de decontare bancară. În acest caz, îndreptarea erorilor se realizează din oficiu de către organul fiscal sau, după caz, la solicitarea instituției de credit.

excepțional, de la sediul instanței la care se introduce acțiunea sau cererea, dacă debitorul taxei nu are nici domiciliul și nici reședința în România³².

Înștiințarea debitorului taxei cu privire la creditorul fiscal îndreptățit a primi plata este rezultatul unei interpretări extensive a obligației de informare menționate explicit în cuprinsul art. 33 alin. (2) din Ordonanță și al interpretării sistematice a acestor dispoziții cu cele cuprinse în art. 40 din Ordonanță. Astfel, dacă din art. 33 alin. (2) din Ordonanță rezultă obligația instanței judecătorești de a pune în vedere reclamantului obligația de a timbra cererea în quantumul stabilit de instanță, din interpretarea coroborată cu dispoziția cuprinsă în art. 40 din Ordonanță reiese că în conținutul acestei obligații intră și informațiile menite a facilita identificarea creditorului taxei.

În măsura în care nu s-ar aduce la cunoștința debitorului taxei de timbru care este subiectul fiscal îndreptățit a încasa taxa judiciară de timbru, nu s-ar putea aplica sancțiunea anulării cererii, ci ar trebui acordat un nou termen în care acesta să se supună exigențelor legii³³. Dacă nici după ce a fost corect informat asupra obligației sale, nu s-a conformat, va opera sancțiunea anulării cererii³⁴.

Rezultă că nici argumentele de echitate invocate în sprijinul opiniei contrare nu pot fi primite, având în vedere că instanța va pune în vedere debitorului taxei să achite taxa judiciară de timbru în contul unității administrativ-teritoriale determinate potrivit legii³⁵, acesta având posibilitatea formulării unei cereri de restituire a taxei plătite nedatorat și a plății ulterioare în favoarea adevăratului creditor fiscal.

---

³² A se vedea rezoluțiile citate în cuprinsul încheierii nr. 306/12.03.2020 pronunțate de Trib. Maramureș, Secția a II-a civilă, precum și al sent. civ. nr. 656/2018 pronunțate de Judecătoria Sectorul 1 București, Secția I civilă, ambele publicate pe <http://www.rolii.ro/>; a se vedea și considerentele dec. civ. nr. 736/2021 pronunțate de C.A. București, Secția a VI-a civilă, publicată pe <http://www.rolii.ro/>.

³³ În acest sens, a se vedea considerentele dec. civ. nr. 271/R/2018 a C.A. București, Secția a IV-a civilă, considerentele dec. civ. nr. 118/A/2021 a Trib. București, Secția a V-a civilă, publicate pe http://www.rolii.ro.

³⁴ Trib. Mureș, Secția de contencios administrativ și fiscal, dec. civ. nr. 1611/2017, în S. Stoicescu, T. C. Briciu (coord.), *op. cit.*, pag. 605, publicată pe [http://www.rolii.ro.](http://www.rolii.ro/); în același sens, a se vedea C.A. București, Secția a V-a Civilă, dec. civ. nr. 1798/2020, publicată pe http://www.rolii.ro.

³⁵ A se vedea și Trib. București, Secția a III-a civ., dec. civ. nr. 3060/2018, în I. Gârbuleț, „Excepția netimbrării cererii. Plata taxei de timbru în contul altei Direcții de impozite și taxe locale decât cel de la domiciliul sau reședința contestatorului. Anularea hotărârii și rejudecarea cauzei de către prima instanță”, în *Revista Română de Executare silită nr.*

De asemenea, în practica judiciară s-a pus problema identificării mijlocului prin care debitorul taxei de timbru ar obține restituirea acesteia în situația în care instanța a pronunțat deja o soluție de anulare a cererii ca nelegal timbrată pe considerentul că plata taxei de timbru s-a realizat în contul unei alte unități administrativ-teritoriale decât cea determinată potrivit art. 40 din Ordonanță.

Ipozeza analizată se circumscrie cazului de restituire a taxei judiciare de timbru prevăzute de art. 45 alin. (1) lit. a) din Ordonanță, întrucât taxa judiciară de timbru nu era datorată celui care a primit-o³⁶. De asemenea, va fi aplicabilă Procedura de restituire a sumei achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru aprobată prin Ordinul nr. 1918/2013/65/2014, emis de ministrul finanțelor publice și ministrul dezvoltării

---

4/2018, disponibil și pe lege5.ro; Trib. Specializat Cluj, dec. civ. nr. 1132/2020, publicată pe <http://www.rolii.ro/>.

³⁶ În acest sens, a se vedea Trib. Bacău, Secția civilă și de contencios administrativ și fiscal, dec. civ. nr. 49/2017, dec. civ. nr. 851/2017, publicate pe <http://www.rolii.ro/>, în cuprinsul cărora s-a reținut că mențiunea potrivit căreia se restituie sumele achitate cu titlu de taxă judiciară de timbru atunci când taxa plătită nu era datorată trimite primordial la ipoteza achitării unei taxe de timbru atunci când acțiunea sau cererea era scutită de astfel de taxe, însă caracterul datorat urmează a fi apreciat atât din perspectiva acțiunii sau cererii formulate (știut fiind că, în funcție de obiectul, valoarea obiectului cererii, se datorează taxe de timbru în cuantum diferit), cât și din perspectiva raportului de drept material fiscal născut între debitorul taxei și creditorul acesteia, unitatea administrativ-teritorială în contul căreia trebuie plătită taxa. Astfel, are caracter nedatorat atât o taxă plătită atunci când acțiunea era scutită de taxe potrivit legii, cât și o taxă plătită a doua oară, în același cuantum, la aceeași unitate administrativ-teritorială, pentru soluționarea aceleiași cauze, dintr-o eroare a părții, precum și o taxă plătită în contul unei alte unități administrativ-teritoriale decât aceea care avea calitatea de creditor al obligației de plată a taxei de timbru.

Consecințele plății taxei judiciare de timbru în contul altei unități administrativ-teritoriale decât cea stabilită potrivit prevederilor OUG nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

---

regionale și administrației publice³⁷, aceasta fiind edictată în aplicarea art. 45 din Ordonanță³⁸.

Concluzionând, apreciem că tendința unor soluții pronunțate în practica judiciară de a valida o plată a taxei judiciare de timbru ce a fost efectuată cu nerespectarea prevederilor art. 40 din Ordonanță poate fi înlăturată prin recursul la alte mijloace, pe deplin prevăzute de lege, de restabilire a legalității, asigurându-se, astfel, respectarea regulilor privind efectuarea plății creanțelor fiscale având ca obiect taxe de timbru.

---

³⁷ Potrivit art. 45 alin. (5) din Ordonanță, cererea de restituire soluționată de instanța de judecată va fi depusă în vederea restituirii la unitatea administrativ-teritorială la care a fost achitată taxa.

Potrivit art. 2 din Procedura de restituire, se aprobă modelul și conținutul următoarelor formulare: a) adresa de confirmare a sumei achitate cu titlu de taxă judiciară de timbru cuvenită bugetului de stat, prevăzută în anexa nr. 2; b) înștiințare de restituire a unor sume reprezentând taxe judiciare de timbru, prevăzută în anexa nr. 3.

Potrivit art. 4, unitățile administrativ-teritoriale și Ministerul Finanțelor Publice, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală și unitățile subordonate acesteia, vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Din analiza formularelor menționate rezultă că unitatea administrativ-teritorială emite o adresă de confirmare a sumei achitate cu titlu de taxă judiciară de timbru cuvenită bugetului de stat, prin care se confirmă sau nu încasarea sumei cu titlu de taxă judiciară de timbru, din care coța-parte virată bugetului de stat în sumă de (...).

Ulterior, conducătorul unității fiscale emite o înștiințare de restituire a unor sume reprezentând taxe judiciare de timbru, prin intermediul căreia se aduce la cunoștința petentului că în favoarea sa a rezultat de restituit suma de (...) iar în vederea restituirii în numerar a acestei sume este necesar să se prezinte la Trezorerie pentru ridicarea sumei cuvenite, prezentând la ghișeu înștiințarea și buletinul/carta de identitate.

³⁸ Menționăm că în ipoteza restituirii taxei judiciare de timbru, se activează mecanismul de compensare prevăzut de art. 168 alin. (8)-(10) C. proc. fisc.